ધ્રુવાખ્યાન

(સંક્ષિપ્ત)

પ્રકાશકઃ—

પરોતર એજ્યુકેશન સોસાઇટી,

આણંદ.

કિંમત રૂ. ૦-૧-૦

આણંદ ચરોતર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં ત્રિભુવનદાસ ડીસીભાઇ પટેલે
પ્રકાશકને માટે છાપ્યું. તા. ૫-૩-૨૭

ધ્રુવાખ્યાન

(ચદ્રાવળા છદ)

ઉત્તાનપાદ નગ નીપનો, રાજા પરમનિધાન,
અનુપમ બે સુદરી ત્હેના, સુરતિ સુમતિ નામ,
સુરતિ ઉપર નહિ રે માન, ધ્રુવજી તેના એક સતાન,
સુમતિ ઉપર છે ઘણુ હેત, તેનો કુવર ઉત્તમ એક
જે જે વૈકુઠરાય

ઉત્તમ ઉછગે બેસાર્યો રાય, સભામાહી એકવાર,
લાડ લડાવે પ્રેમશુ રાણી, હૈડે હરખ અપાર,
હરખ ન માયે હડામાય, ધ્રુવજી રમતા આવ્યા ત્યાય,
ઉછગ બેસવા કીધા મન, અપર મા કહે કઠણુ વચન જે જે૦
સુમતિ–અપર મા એમ બોલ્યા ભુડા, એ સુખ તુજને કયાથી,
અભાગણીના પેટતણા તુ, જાને અકરમી ઇહાથી,
ઇહાથી જઇ વનમા તપ માડ, હરિ ભજીને કાયા છાડ,
ફરી જનમ લે મ્હારે શરીર, તો ત્હુને રાજ અપાવીશ વીર
જે જે૦

વચન વનિતાના સાભળી, ઉતર્યો મ્હોનો રગ,
સભા તે સઘળી દેખતા, ધ્રુવજી થયા મનભગ,
મનભગ થઈ નાખ્યો નિશ્વાસ, રોતા આવ્યા માની પાસ,
માયે ચાપ્યા હ્રદયાસાથ, કહે કુવર કોણે દુભાવ્યા આજ
જે જે૦

ધ્રુવ–આજે સભામા માવડી, બેઠો ઉત્તમ રાયને ખોળે,
ઉછગ બેસવા હુ ગયો ત્યારે, અપર મા એમ બોલે,
અપર કહે અભાગણી કેરા, સુખ વાછો તો વન જાઓ વ્હેલા,
ફરી જનમ લે મારે શરીર, તો તને રાજ અપાવીશ વીર
જે જે૦

સુરતિ—વળતી માતા ઉચરે, કુંવર હૈડે ન ધરીએ દુ ખ,
પૂરણ પુન્ય કીધા હશે ત્યારે, તે ભોગવે છે સુખ,
સુખ આપણને ક્યાથી વ્હાલા, નિયમ ધર્મ કરી નથી પાળ્યા,
નથી સતોષ્યા જોગી જતિ, તપ તીરથ વ્રત કીધા નથી
જે જે૦

નથી સતોષ્યા સાધુને, નથી આપ્યા વિપ્રને દાન,
ઓછા કર્મ જયા આપણા, ત્યા ક્યાથી રાયના માન,
માન ભોગવે ઉત્તમ નિત્ય, દત્ત વિના કયમ પામિયે વિત્ત,
જો હોય ઇદ્રાસનનો ખપ, તો કુવર જઇ માડો તપ
જે જે૦

તપ માડયો બ્રહ્માજીએ ત્યારે,પામ્યા પદ્માસન,
સેવા કીધી મનભાવતી ત્યારે, પ્રગટ્યા નારદ મુન,
મુનિયે માડયો મોટો જાગ, તપ તીરથ વ્રત થયા સુભાગ,
જો કરીએ શ્રીહરિ પ્રસન્ન, તો અભાગિયા ટળીયે તન
જે જે૦

ધ્રુવ ત્હને અભાગિણી હુ ટાળુ મા, છુ રે તમારો તન,
વનમા જાઉ વેગે કરીને, મુખ સભારુ નહિ અન્ય,
મુખ સભારે સાલે જેહ, વિશ્વભરે પરઠિયો દેહ,
હરિ મળે તો તાપ ઓલાય, નહિતર પ્રાણ તજુ વનમાય
જે જે૦

સુરતિ—માતાને આસુ આવીયા ને, અતર ઉપની દાઝ,
રાજાએ મને પરહરી કુવર, તુએ કરે છે તાજ,
તુજ વિના હુ રહીશ કેમ, ટોળા વછુટી મૃગલી,
જળ વિના જેવી માછલી, મ્હારા પ્રાણ જશે ટળવળી
જે જે૦

ધ્રુવ—ટળવળ મા રે માવડી તુ હવે, દુખનો આવ્યો અત,
બીજ રોપાવીશ સુખનુ ત્હેને, ફળ લાગશે અનત,
અનત કરુણા કરશે હરિ, આપણી આશા પુરશે ખરી,

એ છે સાચો અનાથનો નાથ, ત્હેને ભજવા જાઉ રે માત
જે જે૦

સુરતિ–વળી માત એમ ઉચરે કુવર, પાચ વરસનો તન,
બીજુ બાળક એકે નથી, કેમ હુ વાળુ મન,
કેમ મોકલુ વનની વાટે, કહેતા મારા હૈડા ફાટે,
આખની આગળ રહો રે બાળ, ઘેર બેઠા ભજીયે ગોપાળ
જે જે૦

ધ્રુવ–ઘેર ગોપાળ ન પામીયે, મનમા મોહ ઉપજે માય,
ખાતા પીતા પહેરતા માતા, કેમ દમાશે કાય;
કાયા દમતા સરશે કાજ, તપ કરતા મળશે મહરાજ,
વનમા જે વહેલો આવીશ, માતા દો મુજને આશીષ
જે જે૦

સુરતિ–આશીષ દે છે માવડી સુતને, હજો કુશળ કલ્યાણ,
મસ્તકે રક્ષા માતની–કઠે, કૃષ્ણની રક્ષા જાણ;
કઠે કરજો કૃષ્ણ રક્ષણ, ઉરની આગળ નારાયણ,
કટી કેશવ પુરુષોત્તમ પાય, એવી આશીષ દે છે માય જેજે૦
માને આસુ આવ્યા ત્યારે, થભાને રાખ્યા નીર,
મ્હારી જીભે કેમ કહુ વળી, વનમા વિચરો વીર;
વાર વચન કોના નવ ધરશો, તપ કરતા માયા નવ કરશો,
તપથી તમને મળશે હરિ, વીરા વેગે પધારશો ફરી.
જે જે૦

કવિ–ફેરા ફરિયો માતાને, ફરીને લાગ્યો ચર્ણ,
આજ્ઞા માગીને સચર્યો, વદીને શુભ શુકન;
શુકને મળી સવત્સી ગાય, સુવાસણી બેડુ ભરી જાય,
વરકન્યા પરણીને વળ્યાં, વેદ ભણતા વિપ્રજ મળ્યા જેજે૦
મળ્યા શુકન સઉ હર્ષના, ધ્રુવજી નીકળ્યા નગર બહાર,
આગળ જાતા ધ્રુવજીને રે, મળિયા બ્રહ્મકુમાર,
બ્રહ્મકુવર ભગવાનને ચાહતા, હરિગુણ ગાતા વેણ સુવાતા,

કર જોડી કહે છે ભૂપતન, ક્ષમા કરો ત્હમે નારદ મુન્ય
જે જે૦

નારદ—નારદ કહે શીદ જાઓ છો, શું છે ત્હમારે કામ,
કોણ ત્હમારા માતપિતા, શું છે ત્હમારૂં નામ,
ધ્રુવ—મ્હારૂં નામ છે ધ્રુવ નિર્ધાર, મ્હારા પિતાને બે છે નાર,
રાવ રાણા બેઠા સઉ રંગ, ઉત્તમને તેડયો ઉછંગ
જે જે૦

ઉછંગે બેસવા હું ગયો મ્હારી, ખાત કેયાની બોલી,
દ્રષ્ટિએ મુજને દીઠો ત્યારે, અપર મા એમ બોલી,
અપર કહે અભાગણી કેરા, જો સુખ વાઠો વન જાઓ વ્હેલા,
ફરી જનમ લે મારે પેટ, તો ત્હને રાજ અપાવીશ નેટ
જે જે

નેટ નારદ કેમ ભોગવું, એનું આપ્યું ધન,
સભા સઘળી દેખતા, મ્હને કહ્યા કઠણ વચન,
કઠણ વચન તે કેમ વિસરે, લોઢા સમ હોય તો નીસરે,
ખડ્ગતણો તો સહીયે ઘાય, પણ એ બોલ સહ્યા નવ જાય,
જે જે૦

નારદ—જારે ઘેલા અત્યારથી, તે તું એવડો શો ધરે કાળ,
માન કુમાન શું ત્હારે, તું તો પાંચ વર્ષનું બાળ,
બાળકને શા ધરવા બોલ, ખાઓ પીવો ને કરો કલ્લોલ,
અપર માના એવા હેત, વિસારીને વાળો ચેત
જે જે૦

ધ્રુવ—ચિત્ત તે કઇપેર વાળિએ, મ્હને બોલાવ્યો નહી બાપ,
કશાયમાં લેખ્યો નહિ હું ને, ઉકળું છું તે તાપ,
નારદ—તાપ કુંવર નહિ આણીએ રતિ, સુખદુખનું કોઇ સંગત નથી,
હરિયે નિર્મ્યું તેમજ હોય, કર્યાં કરમ છોડાવે નહિ કોય
જે જે૦

કો કાળે વૃદ્ધિ હાણ છે, ત્હેનો ન ધરો હર્ખ ને શોક,
અણચિંતવ્યું જે આવી મળે, ત્હેનો ધર સંતોષ,

સંતોષી કુંવર ઘેર પધારો, અપર માના બોલ વિસારો,
આવ કુંવર ત્હારા બાપને કહું, રાજ અપાવું ને માને સહુ
જે જે૦

ધ્રુવ–સભામાં શું દેખાડીએ, સૌકોમાં વળી નાક,
સભામાં જ્યારે શોભશું, મન પૂરશે અભિલાખ,
લાખ લાખેણો કરશે હરિ, ત્યારે મંદિર આવીશ ફરી,
તપ કરતાં જો હરિ નહિ મળે, તો મુજ પ્રાણ તજીશ બળે.
જે જે૦

નારદ–બળ કીધે હરિ નહિ મળે, માનો મ્હારૂં વચન,
જન્મથકી જોગી દેહ દમે, સ્વપ્ને નહિ દર્શન,
દર્શન ત્હમને કેમ આપશે, વન જઇને વિમાસણ થશે,
વાઘ વરુ વનમાં બહુ હશે, તે દેખીને તન ધ્રુજશે
જે જે૦

જાશે ચિત્ત સંસારમાં ત્યારે, સાંભરશે રંગભોગ,
ભૂખ તરસ જ્યારે લાગશે, ત્યારે કુંવર મૂકશો જોગ,
ધ્રુવ–જોગ ઋષિ નહિ મૂકું સ્વામ, મન ઇંદ્રિયો રાખીશ ઠામ,
મેરુ ચળે પણ હું ચળું નહિ, ઋષિજી તમ પરતાપે સહી
જે જે૦

નારદ–ઋષિ કહે તું નીસર્યો ત્યારે, જાને મધુવનમાંય,
જમનાજીમાં, નાહીને તું, તપ આદરજે ત્યાંય,
ત્યાં જઇ કરજે અલ્પાશન, જળ પત્ર ને ફળ પ્રાશન,
વળી તું ભજજે હરિનું નામ, સ્વરૂપ સમરજે શ્રીઘનશ્યામ
જે જે૦

શ્યામને શીશ મુગટ છે–કાને, કુંડળ મકરાકાર,
કોટે કૌસ્તુભ કટિમેખલા, પાય નેપુર ઝણકાર,
પાય પદ્મ શંખ ચક્ર ને ગદા, એવું સ્વરૂપ સમરજો સદા,
કાનમાં અક્ષર કહું છું જેહ, દ્વાદશ અક્ષર ભણજો તેહ.
જે જે૦

એ કરતા આટ માસમા, તુજને મળશે વકુંઠનાથ,
કવિ—આશીર્વાદ દઇ દાસને, મસ્તક મુક્યો હાથ,
હાથ જોડી ધ્રુવ લાગ્યો ચરણ, આજ્ઞા માગી વિચર્યો અરણ,
એહ કથા રહી એણે ઠામ, ઋષિ પધાર્યા રાયને ગામ
જે જે૦

મુનિ આવ્યા મહારાજને જોવા, રાય તણુ સુખ મન,
માન દીધા બ્રહ્મપુત્રને, વળી આપ્યા આસન,
આપ્યા આસન બેઠા ઋષિ, આશા ઉત્તમ તાતને વસી,
રાજા—આ શારે ઋષિ સુખના રાજ, ધ્રુવ વિના ચિતા અતિ આજ
જે જે૦

આજ સભામા ઋષિજી મ્હારે, ઉત્તમ ખોળા માય,
ધ્રુવજી હોય તો આજ વધે બહુ, ઉછગની શોભાય,
ઉછગે બેસવા ધ્રુવજી આવ્યો, ત્હેને તો મ્હે નવ બોલાવ્યો,
સ્નાને વરાસે નીસર્યું બાળ, અપર માયે દીધી ગાળ જે જે૦
ઋષિ એ વચને નીસર્યો રે, વીરો ગયો છે વન,
વનમા વાઘ વરૂ હશે ત્હેને, દેખી ધ્રુજશે તન,
તન ધ્રુજશે રે તડકે ટાઢે, મદિરમા મા'લતો લાડે,
વાયુ વૃષ્ટિ કેમ સહેશે કુમાર, એની કાયા કોમળ સાર
જે જે૦

કોમળ પટકુળ પહેરતો, કેમ ઓઢશે મૃગચર્મ તેહ,
મસ્તક બાધતો મોળિયુ કેમ, જટા રાખશે એહ
એહ આનદે હરતો ફરતો, ઘોડાની અસ્વારી કરતો,
કાટામા કેમ સૂશે બાળ, એની શય્યા અહી છે સાર
જે જે૦

સારા અન્ન આરોગતો તે, ફળ પત્રો કેમ ખાશે ?
પાણી પીતો પળે પળે તે, જળવિણ કેમ રહેવાશે ?
ત્હેની વતી રહેવાશે કેમ? તેહ વિના હુ દાઝુ એમ,
સુખ વિનાનો થયો શરીર, વીસરતો નથી તેહજ વીર
જે જે૦

વળી વીરો અહિંયા આવતો, રમત રમતો અપાર,
ભૂખ તરસ જ્યારે લાગતી, સુખડી માગતો સાર,
સારી સુખડી સુંદર મેવો, કાલુ કાલુ બોલતો એવો,
તેણે અમને કીધા તાજ, પુત્ર વિના શુ કરવુ રાજ
જે જે૦

શુ કરિયે વડી સાહેબી, ચિત્ત ઠરતુ નથી કોઇ ઠામ,
શુ કરિયે આ રાજ અને શુ, કરિએ ધન ને ધામ,
ધન ગયુ અમારે આજ, પુત્ર વિના આ સૂનો સાજ,
પુત્ર વિના હુ દુર્બળ દુખી, મ્હારા પ્રાણ જશે રે ઋખી
જે જે૦

નારદ-ઋષિ કહે તમે મા રૂઓ, મ્હને મળ્યો હતો તે બાળ,
આશીર્વાદ દઈ મોકલ્યો, ભજવા શ્રીગોપાલ,
ગોપાલ ભજશે દિવસ થોડે, કુવર ઘેર પધારશે કોડે,
મોડો રાજ ને છાડો દુખ, એવુ કહીને વળિયા ઋખ
જે જે૦

કવિ- ઋષિને ચરણે લાગીને ધ્રુવ, વિચર્યો વન મોઝાર,
મધુવન પહોચ્યો પ્રમથી, કીધો ત્યા જઈ મન વિચાર,
ત્યા જઈ માસ કીધા ઉપવાસ, બીજે માસે ફળફળ પ્રાસ,
ત્રીજે માસ છઠે દિન એમ, ચોથે માસે જળના નેમ. જે જે૦
નેમ ધરીને નેહથકી ભજે, ઇશ્વર અશરણશરણ,
પાચમે પ્રાણજ રુધિયા ધ્રુવજી, ઉભા રહ્યા એક ચરણ,
ચરણ ચતુરભુજ ચિત્તમા ધર્યા, દ્વાદશ અક્ષર મનમા ભણ્યા,
એમ કરતા વીત્યા ખટ માસ, હ્રદયામા ઓળખ્યા અવિનાશ
જે જે૦

અવિનાશીને ઓળખિયા રે, એમ ઉભો રાજન,
પૃથ્વી લાગી ડોલવા ત્યારે, ડોલિયુ ઇંદ્રાસન,
ઇદ્ર અમર સૌ એકઠા થયા, વેગે કરી વૈકુઠે ગયા,
જઇ કેશવને લાગ્યા પાય, મધુવનમા કોઇ કષ્ટે કાય
જે જે૦

દેવતા– કાયા કષ્ટી વશ રાખવી એ, ઇંદ્રિય મન અચેત,
અચરત એ તો અતિ ઘણું એમ, બોલ્યા અમર ધરી હેત,
અમર કહે અમને બીક લાગી, રખે લિયે ઇંદ્રાસન માગી,
વિષ્ણુ – વિષ્ણુ કહે સાભળ સુરપતિ, રાજ ભોગ એ ઇચ્છતો નથી
જે જે૦

નથી ઇચ્છતો સંપત્તિને કે, નથી ઇચ્છતો સુખ તેહ,
ચરણ ધર્યા ચિત્ત મ્હારા, ક્ષણ અળગો ન મુજથી એહ,
મુજ થકી અળગો નહિ એહ, એણે દમી છે પુરણ દેહ,
સદા સ્મરણ રાખે એ મ્હારૂ, કહોની એને કેમ વિસારૂ
જે જે૦

વિસાર્યો વિસરે નહિ એને, આપીશ અવિચળ અર્થ,
નામ નહિ લે તે તમતણું, કયાય બીહો છો વ્યર્થ,
કવિ– ઇંદ્રતણી આસવાસના કરી, સુર થાનક મોકલિયા ફરી,
ગરુડે ચઢી ચાલ્યા શ્રીહરિ, વનમા આવ્યા વેગે કરી
જે જે૦

કર્યો નાદ જ્યારે શંખનો ત્યારે, ધ્યાનમાથી ધ્રુવ જાગ્યા,
નેત્ર ભરી નિહાળીને રે, પ્રેમશુ પાયે લાગ્યા,
પ્રેમ કરી પરણામ્યા નાથ, હરિએ મેલ્યો મસ્તક હાથ,
નિર્મળ વાણી હવી પ્રકાશ, સ્તુતિ કરે કર જોડી દાસ જે જે૦
ધ્રુવ– દાસ દયાળને વિનવુ તમો, સર્વ જગતના ભૂપ,
અકળ ત્હમારી ગતિ છે ન્યાળી, અકળ ત્હમારૂ સ્વરૂપ,
સ્વરૂપ નામ ત્હમારૂ જેહ, ગણતા પાર ન પામુ તેહ,
સઘળી વાતે છો ત્હમે શ્યામ, પ્રાણી માત્ર કરે પ્રણામ
જે જે૦

પરણામી પરમાત્મા શ્રીહરિ, સારંગપાણી હોય,
અદ્ભુત શક્તિ આપની, ત્હારો પાર ન જાણે કોઇ,
પાર ન જાણે કોઇ લગાર, હુ કેમ પામીશ ત્હારો પાર,
એવું સુણી હરખ્યા નરહર, કુવર કંઇએક માગ્ય તુ વર
જે જે૦

વર કેમ માગુ વિઠ્ઠલા હુ તો, કરીશ ત્હમારી સેવા,
વિષય ભોગ સંસાર છે એતો, સુપનાના સુખ જેવા,
સુપના જેવી કાચી કાયા, સંસારની શી ધરવી માયા,
માયામા ન મ્હને મોકલો વાહીને ન કરો વેગળો જે જે૦

વિષ્ણુ– વેગળો વીરા ક્ષણુ ન કરૂ, વળી તુ વહેલો આવીશ,
જે ફળ દુર્લભ દેવને મળવુ, તે ફળ તુ પામીશ,
તે ફળ તુજને આપુ આજ, સંસારમા ત્હારી ન રહે લાજ,
લોક કહે રઝળીને મુઓ, સ્વજનોમાથી પડયો જુજવો
જે જે૦

પડયો સ્વજનથી જુજવો, ત્યારે મુક્તિને દુઃખ થાય,
ઘેર જાને વીરા તુ ત્હારી વાટ જુએ છે માય,
મા ને બાપતણા દુઃખ કાપો, ઇહાથી જને સૌને સુખ આપો,
મ્હારી આજ્ઞા પાળજ આજ, છત્રીશ હજાર વર્ષ ભોગવ રાજ
જે જે૦

રાજ ભોગવી તુ આવજે, ત્હને મોકલાવીશ એક વિમાન,
તેમા બેસી તુ આવજે, ત્હારૂ થશે જગતમા જાણ,
જાણુ જગતમા થશે રાય, તેણે વધશે તુજ મહિમાય,

કવિ– આપી વચન વધ્યા ગોપાળ, જમનાજીમા નાહ્યુ બાળ જે જે૦
બાળકને મારગમા જાતા ઉપન્યો મન વિચાર,
જે ફળ દુર્લભ દેવ ગણુ ત, મ્હને મળ્યા મોરાર,
મળ્યા મોરાર પણુ હુ નહિ કાવ્યો, હરિ તજીને માયા લાવ્યો,
આગળ ઋષિજી કહેતા એમ, ત્હમને ત્રીકમ મળશે કેમ
જે જે૦

મુજને ત્રીકમજી મળ્યા, મ્હે તો જવા દીધા કોડ,
ફરી જઇશુ સંસારમા, મ્હને હસશે દુરીજન લોક,
લોક કહેશે એને બુદ્ધિ થોડી, રત્ન આપીને લાવ્યો કોડી,
પણુ એક જશ હુ મોટો લાવ્યો, હરિના દર્શન કરીને આવ્યો
જે જે૦

લોકો– હરિ દર્શન કરીને આવ્યો રે, રાય ત્હમારો તન,
રાજા– હુ દુખિયાને શુ હસો છો રે, ત્હમે તે સર્વ જન,
દુખિયાને હસવા સાચા, વને ગયા કેમ આવે પાછા,
વને ગયાને થયા ખટ માસ, તે કુવરનો શો વિશ્વાસ જે જે૦
કવિ– ઉર વિશ્વાસ ન આવ્યો ત્યારે, આવ્યા નારદમુન,
નારદ– હરિ દર્શન કરીને આવ્યો રે, રાય ત્હમારો તન,
રાય ત્હમારો તન ઘણુ જીવો, એ કુળમા પ્રગટ્યો છે દીવો
કવિ– વચન સુણી રીઝયા નરપતિ,વળતી વધામણી આપી અતિ જે જે૦
વધામણીમા આપ્યા રૂડા, ગચે એકાવળ હાર,
રથે બેસીને સાચરિયા, ને સાથે સુત બે નાર,
નારીને શિરે સુવરણ ઝારી, ભેટ ભલી લીધી છે ભારી,
રાય રથેથી ઉતર્યા જ્યારે, પુત્ર પરણામ્યા તે વારે જે જે૦
ધ્રુવ– પ્રથમ પ્રણામ અપર માને, ત્હે ભેટાડયા શ્રીપત્ય
સુમતી– વળતી માતા એમ બેલ્યા તુ, વાણી બોલ્યો સત્ય,
વાણી બોલ્યો તે સત્ય કહી, આપણી આશા પુરણ થઇ,
સુરતી– વીરા હુ જોતી હુતી વાટ, ત્હે મ્હારો ટાળ્યો ઉચાટ જે જે૦.
કવિ–ઉચાટ મનનો ટાળ્યો કુવર, તેડયો આનદ ભેર,
હેતના આસુ આવ્યા ત્યારે, દુધની ચાલી સેર,
સેર ચાલી તે કુવરે પીધી, માતાએ ઘણી આશિષ દીધી,
સુરતી– ઘણા વર્ષ જીવો રે તન, ત્હમે કર્યા છે કુળ પાવન જે જે૦
પાવન કર્યા કુળ આપણા, વશે વધાર્યા નામ,
મહિમા વધાર્યો જગતમા તે, ત્હે ભજીને શ્રીરામ,
કવિ– રામભગત તડકામા દીઠા, ઉત્તમે ત્યા છાયડા દીધા,
બન્ને ભાઇની જોડી રળી, હેતના આસુ આવ્યા વળી જે જે૦
વળી રોપાવ્યા બારણા આગળ, કોમળ કેળના થભ,
અક્ષત અકુર કુમકુમને જળ, ભરી ચઢાવ્યા કુભ,
કુભ ઉપર અક્ષર લખિયાજ, ધ્રુવને અવિચળ હોજો રાજ,
ઢોલ દાદમા ભેરી નાદ, ધ્રુવ પધાર્યા નિજ પ્રસાદ જે જે૦

ચ. એ. સોસાઇટીએ તૈયાર કરાવેલાં

પાઠ્ય પુસ્તકો.

કુમાર મંદિર અને પ્રાથમિક શાળા માટે.

	કિંમત (ટપાલ ખર્ચ સિવાય)
૧ વિદ્યાર્થી ગણિત ભાગ ૧ લો. ધો ૧ થી ૪ માટે	૦—૭—૦
૨ ,, (શિક્ષક માટે) જેમાં શિક્ષકે કેવી રીતે શીખવાડવું તેનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે	૦—૯—૦

વિનય મંદિર અને હાઇસ્કુલો માટે

૩ ભૂમિતિ ભાગ ૧ ધો ૪ માટે	૦—૮—૦
૪ ,, ભાગ ૨ ધો ૫ માટે	૦—૮—૦
૫ ,, ભાગ ૩—૪ ધો. ૬—૭ માટે	૧—૦—૦
૬ ,, ભાગ ૧ થી ૪ ધો. ૪ થી ૭ માટે.	૧—૧૨—૦
૭ ગદ્યસંગ્રહ ધો ૪—૫ માટે.	૧—૮—૦
૮ પ્રુવાખ્યાન	૦—૧—૦
૯ પદ્યસંગ્રહ ધો. ૪—૫—૬ માટે	તૈયાર થાય છે.

ઉપરના પુસ્તકો માટે લખો.—

પુસ્તક પ્રકાશન કાર્યાલય

ચરોતર એજ્યુકેશન સોસાઇટી

આણંદ.